

Στις άλλες Σελίδες:

- ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ
- Ο ΑΓΙΕΝΤΕ ΖΕΙ
- Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ
- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
- ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Με τις εκλογές της 5ης Σεπτέμβρη έκλεισε ένα κεφάλαιο στην πορεία των Κυπριακών εξελίξεων και άνοιξε ένα άλλο.

Η άρχουσα τάξη για ένα χρονικό διάστημα άρνιόταν επίμονα να πειθαρχήσει στο βασικό αίτημα του λαού για διεξαγωγή βουλευτικών και κοινοτικών εκλογών, τελικά κάτω από το βάρος των άνομημάτων της πολιτικής της ηγεσίας αναγκάστηκε να δεχτεί το πρώτο μέρος του αιτήματος.

Δεν έχουμε καμιά αὐταπάτη ότι για την άρχουσα τάξη ή ανάγκη των εκλογών, δεν προέκυψε τόσο από το λαϊκό αίτημα, άφου αυτό το ζήτημα δεν πήρε και ποτέ την μορφή ισχυρής λαϊκής πίεσης, όσο από την φθορά της επίσημης πολιτικής ηγεσίας της δεξιᾶς, πράγμα που έκανε επιτακτική την ανάγκη αυτόσνανέωσης.

Έτσι ύστερα από μιᾶ σειρά διεργασιών και ανακατατάξεων μέσα στους κόλπους της δεξιᾶς παρουσιάστηκε το πολιτικό σχῆμα του Σπύρου Κυπριανού, ή «Δημοκρατική Πατάραξη» που όπως το ίδιο διακήρυξε εκπροσωπει «τις δυνάμεις του κέντρου και της μετριοπαθοῦς δεξιᾶς».

Η «Δημοκρατική Πατάραξη» με την εμφάνισή της ήλθε άμέσως σε πλήρη πολιτική αντίθεση τόσο στη γραμμή όσο και στις θέσεις, με το «Δημοκρατικό Συναγερμό» του Κληρίδη και θεβαίως του ΔΕΚ που στεγάζει πολιτικά την ΕΟΚΑ Β.

Βέβαια σε κάποιο στάδιο του αγώνα οι αντιθέσεις είναι μοιραίο να φανούν, ή αστική τάξη δεν είναι ποτέ σε θέση να οδηγήσει μέχρι το τέλος ένα εθνικοσπελευθερωτικό αγώνα, θα τον σταματήσει στο σημείο που τα συμφέροντά της έξυπνε τούνται στο μεγαλύτερο βαθμό.

Στο σημερινό όμως στάδιο δεν μας παρέχεται ή πολυτέλεια της ισοπέδωσης, τα σφάλματα στις εκτιμήσεις και την άναλυση άποβαίνουν μοιραία στην εξέλιξη του αγώνα. Από την άλλη πλευρά οι εκπρόσωποι της έξαρτη

μένης οικονομικής όλιγαρχίας προσπάθησαν να κάμουν μιᾶ άλλη ισοπέδωση παρουσιάζοντας την «Δημοκρατική Πατάραξη» σαν

καθοδηγούμενη και έξαρτημένη δήθεν από την ΕΔΕΚ και το ΑΚΕΛ. Παρουσίασαν ακόμα τα τρία κόμματα, σαν κόμματα με κοι

νούς στόχους και κοινούς προσανατολισμούς.

Η δεύτερη ισοπέδωση σε συνδυασμό με την κινδυνολογία και την κομμουνιστοφοβία πήρε καθαρά δημοαγωγικό ψηφοθηρικό χαρακτήρα, και είχε μοναδικό στόχο την τρομοκράτηση των μαζών της δεξιᾶς, και τη σუსπείρωση τους γύρω από την ένδοτική γραμμή του Κληρίδη. Οι διαφορές ανάμεσα στα τρία αυτά κόμματα είναι σοβαρές και καθόλου εύκαταφρόνητες, εκ

ΤΟΥ Γ. Γ. ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΜΑΡΙΟΥ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗ

τός από το ιδεολογικό χάσμα υπάρχουν διαφορές στην τακτική και την γραμμή του αγώνα. Διαφορές που είναι δύσκολο να γεφυρωθούν αν ή τακτική αυτών των κομμάτων δεν προσαρμοστεί στις πραγματικές ανάγκες του αγώνα. ΈΕ άλλου οι διαφορές φάνηκαν καθαρά μέσα από τα εκλογικά προγράμματα των κομμάτων που συνεργάστηκαν στις εκλογές.

Δέν υπήρχε λοιπόν καμιά αὐταπάτη όταν υπογράφηκε ή συμφωνία για ή συνεργασία.

Αν υπήρχε κάπου αὐταπάτη, υπήρχε μέσα στα μυαλά εκείνων που προσπαθήσαν άφελώς να ισοπεδώσουν καταστάσεις.

Σήμερα έχουμε μιᾶ νέα Βουλή, ή πλειοψηφία αυτής της Βουλής δόθηκε, συνειδητά από τα άριστερά κόμματα στην δεξιᾶ. Η άπομόνωση των επίσημων προγεφυρωμάτων του ιμπεριαλισμού είναι γεγονός. Ο Κυπριακός λαός κατά ένα ποσοστό περίπου 75% ψήφισε αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ψήφισε σχεδιασμένη οικονομία, ψήφισε αντίδουτικά, άντινατοικά, άντιπραξικοπηματικά. Αυτό που άπομένει είναι ή νέα Βουλή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
 ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

Η Νεολαία στην προεκλογική δουλειά

αν έπαι και εσυ αν δεν κοσμε εις τις θα γενονε τα σπυρακια λαου»

εκφραση

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ

Οι βουλευτικές εκλογές έδειξαν, αν μη τι άλλο, την αντιιμπεριαλιστική τοποθέτηση του Κυπριακού λαού. Δεν υπάρχει πια καμμία αμφιβολία πως ο λαός της Κύπρου τάσσεται ενάντια στην πολιτική της υποχώρησης που ακολουθούσε το κόμμα του Συναγερμού. Παρ' όλα αυτά, ο λαϊκός παράγοντας θα πρέπει άμεσα να αξιοποιηθί σε μία ενεργητική και δημοκρατική συμμετοχή στον αγώνα.

Πιστεύουμε πως έχει έλθει ο καιρός να μπει τέρμα στη Μυστική Διπλωματία και τα παρασκήνια. Αντίθετα, κάθε ενέργεια της ηγεσίας θα πρέπει να μπαίνει μπροστά στο λαό ανοιχτά και με θάρρος. Η μυστική διπλωματία μόνο συμφορές έχει μέχρι τώρα έπιφέρει στην Κύπρο. Έλπίζουμε πως η νέα Βουλή θα εργαστεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Από την άλλη στο θέμα της άμυνας έπείγει η δημιουργία μιας λαϊκής πολιτοφυλακής, με τρεις οργανωτικές δομές, που θα διασφαλίζουν το δημοκρατικό έλεγχο και τη λαϊκή συμμετοχή.

Οι εκλογές έχουν επίσης δείξει τους σωστούς έξωτερικούς προσανατολισμούς του λαού μας. Ο λαός έχει πει όχι στην φιλοδυτική πολιτική. Ας λείψουν λοιπόν οι άκαιρες δηλώσεις υπέρ της Δύσης και η λεγόμενη πολιτική της προσέγγισης του Δυτικού παράγοντα.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Ο Υπουργός Παιδείας της Ελλάδος κ. Ράλλης, στην συνεδρία της Βουλής στις 27 του Αυγούστου, δέχθηκε πρόταση βουλευτών να καθιερωθί σαν άργία στα άνωτερα και άνωτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα η 17η του Νιόβρη, ημέρα της εξέγερσης των ήρωικών φοιτητών του Πολυτεχνείου τό 1973.

Η είδηση μας βρίσκει άπόλυτα σύμφωνους και την χαιρετίζουμε με ένθουσιασμό. Είναι άπό τις λίγες φορές που ο πατριωτισμός και ο ήρωισμός βρίσκουν δικαίωση στην Ελλάδα και θάβονται η δουλικότητα και τα μίσθαρνα όργανα της ξένης έξάρτησης. Σημειώνουμε όμως δυό άλλα σημεία:

Την εργατική συμμετοχή στην εξέγερση του Πολυτεχνείου (σημειώνουμε την συνέλευση των εργατών μέσα στο Πολυτεχνείο και την συμβολή τους στον αγώνα) που δίνει στην εξέγερση παλλαϊκό χαρακτήρα. Έπίσης την συμμετοχή των Κυπρίων φοιτητών της Αθήνας και ειδικότερα της ΕΔΕΚ, που άγωνίστηκε με δική της και δικά της συνθήματα δίπλα στον άγωνιζόμενο Έλληνικό λαό, άγωνιζόμενο Έλληνικό λαό.

Όλα αυτά επιβάλλουν την ανακήρυξη της 15 του Νιόβρη σαν ημέρας άργίας των γυμνάσιων και άνωτέρων ιδρυμάτων και στην Κύπρο, και να τονισθί σ' όλα τα σχολεία η άξία του αγώνα και της αντίστασης του Πολυτεχνείου, που πρέπει να καθοδηγήσει και τον δικό μας αγώνα για την Κύπρο.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ

Τό Τραγούδι του Λεύτερου, που άπαγορεύτηκε άπό τό ΡΙΚ και την Κυπριακή Κυβέρνηση, έξακολουθεί να παραμένει άπαγορευμένο. Παρ' όλο που ζητήθηκαν εξηγήσεις, οι έπίσημες άρχές έξακολουθούν να τηρούν σιγήν ιχθύος. Τό μόνο που μασημένα δηλώθηκε είναι ότι η Αμερικάνικη πρεσβεία δεν είχε καμμία όνάμιξη στο θέμα.

Τό τελευταίο κανένας δεν τό πιστεύει κι' έτσι ούτε καν τό ουζητούμε. Αλλά εκείνο που πρέπει να γίνει άμέσως είναι, πρώτο να ανασταλεί η άπαγόρευση και δεύτερο να δοθούν εξηγήσεις άπό τους υπεύθυνους. Ας μη νομίζουν ότι σιωπώντας θα παρασιωπηθί και τό θέμα. Τό θέμα υπάρχει και είναι μάλιστα θέμα άρχής, γιατί δεν είναι νοητό να επιβάλλει ο ιμπεριαλισμός στο Κυπριακό λαό τί είδους τραγούδια θα άκούει. Για μας τό θέμα δεν έχει κλείσει. Θα έξακολουθήσουμε να ζητούμε εξηγήσεις και να άνακινούμε τό ζήτημα μέχρι που τό ΡΙΚ άναγκαστεί να λύσει τη σιωπή του. Έλπίζουμε μάλιστα πως η νέα Βουλή θα έπιληφθεί του θέματος.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Η πάλη ενάντια στα άφεντικά είναι δεμένη με την πάλη ενάντια στην Κυβέρνηση των άφεντικών».

Τόν περασμένο μήνα, άκριβώς την περίοδο της «Ελληνοτουρκικής σύρραξης» η Κυβέρνηση Καραμανλή κατάθεσε στο τμήμα θ ε ρ ι ν ω ν δ ι α κ ο π ω ν (!) της Βουλής νομοσχέδιο: «Περί τροποποιήσεως του ποινικού κώδικος».

ΤΙ ΣΗΜΑΝΟΥΝ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;

Τό νομοσχέδιο αυτό, έρχεται να συμπληρώσει μετά τον άντεργατικό νόμο 330 (έπει σόδια 25 Μάη) τις προσπάθειες της άστικής κυβέρνησης στο τσάκισμα του εργατικού κινήματος, και τις μαχητικές μορφές πάλης του μαζικού κινήματος και τις όρ-

Με τό πρόσχημα της «πάταξης των άναρχικών μειοψηφιών», η κυβέρνηση Καραμανλή προσπαθεί να χτίσει τό ισχυρό άστικό κράτος σε βάρος των εργαζομέ-

ων». Με την σειρά τους τα κόμματα αυτά ζητώντας έξιλέωση, άπαιτούν άπό την Κυβέρνηση να «χτυπήσει» τους «προδοκότες» και «χουντοφασίστες».

Έτσι ο Καραμανλής παίρνει ούσιαστικά συγχοροχάρτι. Δεν ματοκύλησε αυτές τις εργατικές εκδηλώσεις αλλά οι προδοκότες.

Με τό πρόσχημα των έξωτερικών κινδύνων χτίζεται ξανά η περιδότηη «Εθνική

Γαχώσεις της έθνοκοινοβουλευτικής άριστερας.

ΟΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1) Με τις «τροποποιήσεις» του Ποινικού κώδικα ένοχώνται η «προστασία» των άστυνομικών όργάνων, δηλαδή, θεσμοποιείται η άθταιρεία τους σε βάρος των άτομικών δικαιωμάτων.

2) Μέσα άπό τις αντιδραστικές διατάξεις του νομοσχεδίου περιορίζεται τό δικαίωμα της συγκέντρωσης και της διαδήλωσης. Η «διατάραξη συνεδριάσεων» περιλαμβάνει τώρα και συνεδριάσεις δικαστηρίων, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης 6 μήνες — 2 χρόνια. Έμποδίζοντας έτσι την παρουσία συμπάραστασης στο χώρο του δικαστηρίου.

3) Στις τροποποιήσεις αυτές περιλαμβάνεται και η κατάργηση του Πανεπιστημιακού άσφλου, κάτι που η δικτατορία τουλάχιστον «νόμιμα» δεν είχε καταλύσει. Έτσι τό φοιτητικό κίνημα χτυπιέται κι αυτό με τη σειρά του.

4) Περιορίζεται ο χρόνος άναβολής λόγω σπουδών (άναστολή για τους στρατεύσιμους) σε 5 χρόνια, ενώ η έσχόουσα άναβολή είναι 8 χρόνια.

Κάτω άπό τις καλύτερες συνθήκες ένας φοιτητής χρειάζεται 4-6 χρόνια για να τελειώσει τις σπουδές του. Η φοίτηση των εργαζομένων σπουδαστών γίνεται έτσι προβληματική. Με αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση προσπαθεί να άπαλλαγεί άπό την πολιτικοποίηση των φοιτητών, και την άπομόνωση του Φοιτητικού Κινήματος.

Να καθυποτάξει την λαϊκή αντίσταση ενάντια στα αντιδραστικά σχέδια της.

Η είσοδος στη Κοινή Άγορά άπαιτεί θυσίες που πρέπει να φορτωθούν οι εργατες

Οι κινητοποιήσεις τους όμως δείχνουν ότι δεν είναι διατεθειμένοι για κάτι τέτοιο. Έτσι λοιπόν η Κυβέρνηση άφου δεν πείθει με συγκινητικά άνακοινωθέντα για «δύσκολους καιρούς», «έθνική ενότητα» και «έτη λιτότητας», καταφεύγει στη δημιουργία ενός ισχυρού καταπιεστικού μηχανισμού.

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Τα κόμματα της άντιπολίτευσης άπλοούστατα μοιάζουν. Ο Καραμανλής έντεχνα ζητά την συγκυρία της άντιπολίτευσης για να παίρνει τα καταπιεστικά μέτρα. Άπλοούστατα κατηγορεί την άριστερά (ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, Ε.Ε. και Έ.σ.) για «υποκίνηση έξεγρησιαστικών ενεργει-

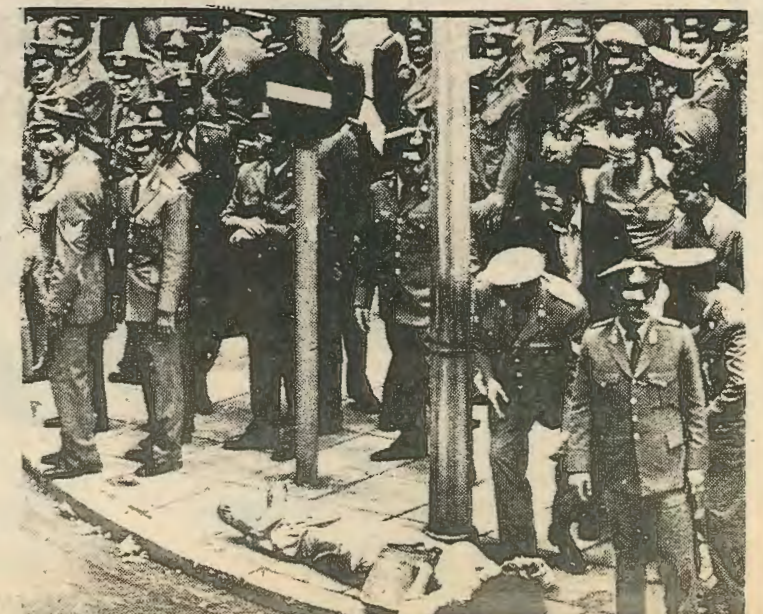
ών». (κάτι που και στο τόπο μας για χρόνια... χτίζεται).

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Στην συνδυασμένη έπίθεση του Καραμανλή με τό 330 και τό νόμο της πολιτικής καταπίεσης πρέπει ο εργαζόμενος λαός να άπαντήσει ένιαία. Γιατί η πάλη ενάντια σε άφεντικά είναι άπόλυτα δεμένη με την πάλη ενάντια στην κυβέρνηση των άφεντικών.

Για αυτό εθόννη έχουν οι εργατικές οργανώσεις, μαζί με όλους τους εργαζόμενους που βρίσκονται στην πρωτοπορεία, ν' άντιταχθούν στα αντιδραστικά σχέδια του Καραμανλή. Με κινητοποιήσεις, άπεργίες, συγκεντρώσεις.

Στον αγώνα τους αυτό πρέπει να έχουν και την συμπάρασταση των Κυπρίων εργαζομένων, που άγωνίζονται για έπίβωση και επανάκτηση των δικαιωμάτων τους.

Η «ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ» ΑΠΕΤΥΧΕ

Τούτο τον μήνα κλείνουν τρία χρόνια από την επιβολή του φασιστικού καθεστώτος στη Χιλή.

Τόν Σεπτέμβρη του '73, μιά χούφτα ξενοκίνητων αξιωματικών που αποτελούσαν την ήγεςία του στρατού της Χιλής, άνατρεπαν τόν Πρόεδρο Άλλιέντε κατ' έντολή του Άμερικάνικου Ιμπεριαλισμού και με τές εύλογίες της έξαρτημένης από τό ξένο κεφάλαιο, ντόπιας οικονομικής ολιγαρχίας, για να επιβάλουν τό συγγνό στρατιωτικό καθεστώς τους, για νάχουμε σήμερα μπροστά μας, μιά ματωμένη Χιλή. Μιά Χιλή — φυλακή τών επαναστατών, με έκτελέσεις, βασανιστήρια, έξορις, άνεργία.

Ένας όλόκληρος λαός θρίσκει ριγμένος στην πείνα, τήν μιζέρια, τήν οικονομική έξαθλίωση, έτσι, για τήν καλύτερη δυνατή έκμετάλλευση για χάρη τών ξένων μονοπωλίων.

Όμως, πάνω από τούς ματωμένους δρόμους της Χιλής πλανιέται ή ένοπλη επαναστατική ταχτική που διακηρύσσεται, εφαρμόζεται και σφυρηλατείται καθημερινά από τις οργανωμένες δυνάμεις του λαού και που αναπόφευκτα με τή συνειδητοποίηση τών μαζών θα οδηγήσει στη δημιουργία και όργάνωση του μαζικού πιά επαναστατικού λαϊκού στρατού, του μόνου ικανού να φέρει μέχρι τλους ένα επαναστατικό πόλεμο, που θα σημαίνει τήν άνατροπή της δικτατορίας, τή συντριβή της αντίδρασης, τήν επιβολή της λαϊκής θέλησης, τήν πραγματική άπελευθέρωση και τό ξάνοιγμα του δρόμου για τό χτίσιμο του Σοσιαλισμού.

Ο ΑΛΛΙΕΝΤΕ ΖΕΙ

Το πειραμα του Ρεφορμισμού στη Χιλη, τελειωνε την ωρα που ο ιδιος ο Αλλιεντε με το αυτοματο στο χερι — οχι αναιμακτα πια! — υπερασπιζοταν την πορεία προς τη σοσιαλιστικη αλλαγη που οραματιστηκε.

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΑΛΛΙΕΝΤΕ

Γιατί αποτελεί αναγκαιότητα ή πιό πάνω επαναστατική διαδικασία για τήν άπελευθέρωση και τό πέρασμα στο Σοσιαλισμό;

Σίγουρα, όχι μόνο γιατί με τήν άνατροπή του Άλλιέντε τό άστικό κράτος έρριξε τή μάσκα τών άστικών έλευθεριών και έπέβαλε τό συγγνό δικτατορικό καθεστώς της φασιστικής βίας που έχει σήμερα να ά ν τ ι μ ε τ ω π ί σ ε ι ο Χιλιανός λαός. Άν ή επαναστατική διαδικασία — τού ένοπλου λαϊκού άγώνα — άποτελεί αναγκαιότητα για τό πέρασμα στο σοσιαλισμό μονάχα γιατί έχει να άντιμετωπίσει τή φασιστική βία, τότε γιατί δέν έχτισε τό Σοσιαλισμό ή «Λαϊκή Ένότητα — προεδρία Άλλιέντε»;

Η επαναστατική διαδικασία άποτελεί πάντα αναγκαιότητα για τήν συντριβή του άστικού κράτους και τών όργάνων του — στρατιωτική μηχανή — που είναι ικανά σε κάποια ύπολογισμένη ώρα να επιβάλουν τή φασιστική βία.

Η «Λαϊκή Ένότητα» απέτυχε γιατί ο ρεφορμισμός δέν είναι επανάσταση και σαν τέτοιος δέν μπορεί να χτίσει Σοσιαλισμό.

Τό «πειραμα Άλλιέντε» θρίσκόταν για τρία χρόνια — τρία χρόνια προεδρίας Άλλιέντε: '70—'73 — στο έπίκεντρο της Σοσιαλιστικής Σκέψης και στάθηκε άποκρύφωμα της διαμάχης ανάμεσα στις σοσιαλιστικές δυνάμεις σ' όλο τόν κόσμο, ευνώνοντας και δυναμώνοντας τες ρεφορμιστικές τάσεις που έβλεπαν να «πετυχαίνει» τό ειρηνικό πέρασμα στο σοσιαλισμό.

Η μαρξιστική τοποθέτηση πως οι σκοποί της επανάστασης δέν εξυπηρετούνταν και ο σοσιαλισμός δέν χτίζεται με τή μεταβίβαση της γραφειοκρατικής — στρατιωτικής μηχανής σ' άλλα χέρια αλλά ή συντριβή της, φαινόταν να «χάνει» έδαφος και να άνήκει σε περασμένες (:) εποχές.

Τό πραξικόπημα όμως δικαίωσε — με τραγικό τρόπο — τούς άρνητές του ρεφορμισμού σ' όλο τόν κόσμο.

Τό «πειραμα Άλλιέντε» απέτυχε. Η πίστη στη δυνατότητα της χρησιμοποίησης του άστικού κράτους (γραφειοκρατία, στρατός, άστυνομία) για τό πέρασμα στο σοσιαλισμό άποδείχτηκε πως ήταν άυταπάτη.

Ο στρατός στη Χιλή, πιστό όργανο του άστικού κράτους που δέν κατάφερε να συν-

σοσιαλιστική έκφραση

αν δεν κωμ εγω
αν δεν κωμ εσυ
αν δεν κωμ εμεις
πως θα γενουμε
τα σκοταδια λαμψη?

εκφραση

έκδοση της σοσιαλιστικης νεολαιας [ΕΔΕΝ]

Σάββατο 22 Σεπτεμβρη

Αριθμός φύλλου 2

Κομπανιέρο Πρεζιτέντε Άλλιέντε,
 Έμεις δέν θα στείλουμε λουλούδια στον τάφο σου. Έμεις δέν θα χύσουμε δάκρυα για τόν χαμό σου, ούτε καν θα εκφράσουμε τήν «λύπη» μας. Γιώμισε ή ψυχή μας επανάσταση.

Κομπανιέρο Πρεζιτέντε Άλλιέντε,
 Είσαι δικός μας. Είμαστε δικό σου. Η πάλη μας είναι κοινή, ο στόχος μας είναι ο ίδιος. Ο λαός σου είναι και λαός μας. Τό ξέρουμε πως ο θάνατός σου δέν θα άνακάμψη ούτε δευτερόλεπτο τήν επαναστατική του πορεία. Τό ξέρουμε πως ποτέ κανείς, δέν μπορεί ν' άνακάμψη τήν επαναστατική πορεία ενός λαού έστω κι' αν αυτός λέγεται Η.Π.Α. Είμαστε σίγουροι για τή νίκη του λαού σου όπως είμαστε σίγουροι για τή νίκη όλων τών λαών του κόσμου. Η νίκη είναι δική μας.

Κομπανιέρο Πρεζιτέντε Άλλιέντε,
 Τούτη τήν ώρα άποφασίζουμε, πως δέν υπάρχει άλλος δρόμος, πως δέν μένει άλλη πορεία προς τήν άπελευθέρωση, από τήν άνοιχτή, τήν άνελέτη, τήν άμείλιχτη πάλη, ενάντια στον Ιμπεριαλισμό, για τή νίκη του σοσιαλισμού και τήν ολοκλήρωση του άνθρώπου.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Η Σοσιαλιστική Νεολαία της ΕΔΕΝ, με τή «Σοσιαλιστική Έκφραση» του Σεπτέμβρη 1973 άποχαιρετά με τή πιό πάνω λόγια τόν Μεγάλο Νεκρό, Κομπανιέρο Πρεζιτέντε Άλλιέντε, έπισημαίνοντας πως: «δέν υπάρχει άλλος δρόμος, δέν μένει άλλη πορεία προς τήν άπελευθέρωση, από τήν άνοιχτή, τήν άνελέτη, τήν άμείλιχτη πάλη, ενάντια στον Ιμπεριαλισμό...».

τρίψει ο Άλλιέντε, χρησιμοποιήθηκε από τήν κεφαλαιοκρατία για να ρίξει τόν ίδιο.

Τό πειραμα του Ρεφορμισμού στη Χιλή, τελειωνε τήν ώρα που ο ίδιος ο Άλλιέντε με τό αυτόματο στο χέρι — όχι άναίμαχτα πιά! — υπερασπιζόταν τήν πορεία προς τή σοσιαλιστική αλλαγή που οραματίστηκε.

Οι αντιρεφορμιστικές δυνάμεις έξω από τή Χιλή αλλά κύρια οι Χιλιανοί αντιρεφορμιστές άποδείχτηκε πως δίκαιο είχαν: Τό σύνθημα του MIR (Κίνημα Έπαναστατικής Άριστερας), που δέν μετείχε στη «Λαϊκή Ένότητα», τήν ώρα που οι μάχες προχωρούσαν στην κατάχτηση της έξουσίας με τή ψήφο στις εκλογές του '70 ήταν: **ΜΕ ΤΗ ΨΗΦΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ.** Αντίθετα ή «Λαϊκή Ένότητα» περιορίστηκε στο μισό του συνθήματος αυτού — μόνο με τή ψήφο.

Μετά τήν εκλογική νίκη του Άλλιέντε και πριν ακόμα ψηφιστεί πρόεδρος από τό Κογκρέσσο, τό MIR διεκήρυσσε τήν έξής δικαιωμένη — από τό πραξικόπημα — θέση του, που έξηγεί και γιατί ή «Λαϊκή Ένότητα» αναπόφευκτα θα πήγαινε τόσο άργά. — «Οι κυ-

ριάρχες τάξεις δοκιμάζουν τώρα διάφορες στρατηγικές που αρχίζουν από τις συνωμοσίες της άκρας δεξιάς μέχρι τό παίξιμο του τελευταίου νόμιμου χαρτιού τους, όπως στις εκλογές της όλομέλειας του Κογκρέσσου. Έν τούτοις πιστεύουμε ότι θα κυριαρχήσει ή στρατηγική που επιδιώκει να έπιτρέψει τήν άνοδο του Άλλιέντε στην Κυβέρνηση, να τόν μπλέξει με τις ισχύουσες νομιμότητες με τή διαρκή άπειλή στρατιωτικού πραξικοπήματος, να τόν παρασύρει έτσι, ώστε να μη φέρει σε πέρασ τά σχέδιά του και να μη λύσει τά προβλήματα τών μαζών.

Η στρατηγική που θα ύποκινήσει ιτή μείωση της βιομηχανικής, άγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής προκαλώντας έτσι τήν αύξηση του πληθωρισμού και της άνεργίας και μετά «για να σώσει από τό χάος τήν πατρίδα» να τόν ρίξει. Όλα αυτά προσφέρουν στον Ιμπεριαλισμό τό πλεονέκτημα της 'Ιστορικής διάφρασης του δρόμου της Άριστερας στη Λατινική Άμερική».

Άμέσως μετά τήν κατάληψη της έξουσίας από τόν Άλλιέντε ή πιό πάνω θέση επιθεβαιώθηκε. Άρχισε ο οικονομικός πόλεμος ενάντια στη Χιλή, και τό

άντιπολευτόμενο Κογκρέσσο με μιά σειρά νόμων που θέσπισε προχώρησε σε οικονομικά πραξικοπήματα.

Τι δέν έκανε ή «Λαϊκή Ένότητα» και της στοίχησε τήν άνατροπή, θγάνει από μόνο του βλέποντας τι έκανε: Πίστεψε στο ειρηνικό πέρασμα στο σοσιαλισμό με τή χρησιμοποίηση του άστικού κράτους.

Θάταν όμως φοβερή παράλειψη για τήν σωστή άντίληψη τών καταστάσεων που οδηγήσαν τήν «Λαϊκή Ένότητα» στην άνατροπή, αν δέν λάβουμε υπ' όψη τις θέσεις που έπαιρναν τά άλλα Κόμματα που συμμετείχαν στην «Ένότητα» και που ήταν πέρα από τις εύθύνες τών Σοσιαλιστών και του προέδρου Άλλιέντε: Τό Κομμουνιστικό κόμμα της Χιλής και άλλες συντηρητικές καταστάσεις προωθούσαν μιά πιό... «μετριοπαθή» στάση και ζητούσε συνεργασία με τούς... Χριστιανοδημοκράτες για να άποφύγουν δήθεν τή σύγκρουση με τή δεξιά. Τή μέρα του πραξικοπήματος ο Φρέι, άρχηγός τών Χριστιανοδημοκρατών, επικρότησε τό πραξικόπημα...

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΑΠΕΤΥΧΕ Ο ΑΛΛΙΕΝΤΕ ΖΕΙ!

Με κανένα τρόπο δέν μπορεί κανείς να παραγνώσει τό

γεγονός ότι ό,τι κέρδισε και όση έλευθερία ένοιωσε ο Χιλιανός λαός τήν ένοιωσε στη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας από τόν Άλλιέντε.

Μπορεί ο Άλλιέντε να μην κατάφερε να επιβάλει τά σχέδια του που στόχο είχαν τήν επίλυση τών προβλημάτων τών μαζών αλλά στη συνείδηση του λαού ο Άλλιέντε ζεί σαν ο άνθρωπος που άντιστάθηκε μέχρι τλους με τό όπλο στο χέρι και έδωσε τή ζωή του υπερασπιζόμενος τόν λαό και τήν θέλησή του, που τόν εξέλεξε.

Ο λαός δέν σταμάτησε τήν άντίσταση του και ο Άλλιέντε ζεί για τόν λαό γιατί τό τελευταίο μήνυμα που τού άφηνε ήταν ή άντίσταση που ξεκίνησε πρώτα από τόν ίδιο τόν Άλλιέντε στο Προεδρικό Μέγαρο. Αυτό διδάσκει πιά ο Άλλιέντε.

Οι έκτελέσεις, οι φυλακίσεις, τά βασανιστήρια, ή πείνα και ή καταπίεση όσο κι' αν δημιουργούν σκληρές συνθήκες για τόν λαό, έν τούτοις δέν καταφέρνουν να τόν υποτάξουν. Αυτό, καταμαρτυρούν οι πληροφορίες για τά μέτρα άπόνγκσης που καθημερινά λαμβάνουν οι στρατοκράτες. Όργανωμένες δυνάμεις του Χιλιανού λαού (ηγυτική θέση κατέχει τό MIR, κίνημα που άποδέχεται τόν Μαρξισμό — Λενινισμό σαν τή κοσμοθεωρία και μέθοδο τή καθοδηγεί τήν έργατική τάξη και τόν λαό στη Σοσιαλιστική Έπανάσταση) διακηρύσσουν και εφαρμόζουν τήν επαναστατική ταχτική της ένοπλης άναμέτρησης με τό δικτατορικό καθεστώς. Μέσα από τήν άντίσταση αυτή, δουλεύουν σκληρά για τό χτίσιμο του μαζικού ένοπλου λαϊκού κινήματος. Δημιουργούνται οι προϋποθέσεις, συγκροτούνται οι επαναστατικές δυνάμεις που θα αρχίσουν τόν επαναστατικό πόλεμο. Τόν πόλεμο του λαϊκού Στρατού που θα άνατρέψει τήν δικτατορία.

Ο λαός της Χιλής άναπόφευκτα μέσα από αίμα έχει να τραθήσει τόν μακρύ δρόμο για λευτεριά, τό δρόμο που θα άνοίγει προς τό σοσιαλιστικό μέλλον του.

A. ΛΑΜΠΡΟΥ

Το αποτέλεσμα των εκλογών έδειξε ότι ο Κυπριακός λαός είναι έτοιμος να αρχίσει ένα αγώνα μακροχρόνιο. Με τη ψήφο του έδειξε στους εκπρόσωπους του ενδοτισμού ότι δεν έχουν θέση στην Κύπρο.

Οι εκλογές έχουν κλείσει το πρώτο θήμα. Απομόνωσαν τους ενδοτικούς. Για να γίνει όμως πραγματικότητα η θέληση του Κυπριακού λαού για πραγματική λευτεριά για να μπορέσει να γυρίσει και ο τελευταίος πρόσφυγας σπίτι του, για να φύγει και ο τελευταίος ξένος στρατιώτης από τον τόπο μας το πρώτο θήμα δεν φτάνει. Η απομόνωση των ενδοτικών δεν πραγματοποιεί τους πόθους μας.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΛΕΥΤΕΡΗ

με άμυντικά τον τόπο έτσι που να αποσύρουμε την κατάληψη ή τουλάχιστο να διασφαλίσουμε την προέλαση του Τούρκικου στρατού.

Η απελευθέρωση θα γίνει πραγματικότητα μόνο αν δημιουργήσουμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις και αν μεθοδεύσουμε τον αγώνα μας.

ΣΤΡΑΤΕΓΜΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ένας αγώνας μακροχρόνιος χρειάζεται θυσίες. Χρειάζονται επίσης οικονομικά μέσα για τη διεξαγωγή του. Μόνη λύση είναι η σχεδιασμένη οικονομία με οικονομία που θα μπει στην ύπαιθρο του αγώνα. Σήμερα κάθε τομέας της οικονομίας πρέπει να αναπροσαρμόσει στις συνθήκες του αγώνα που θα αρχίσουμε έτσι που να μην πάει χαμένη μια ώρα παραγωγής ούτε πρώτες ύλες.

ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ

Ο μεγάλος κίνδυνος είναι να αναζητήσουμε λύσεις ή να ενδώσουμε στις πιέσεις

θα είναι να φέρουν λύση στο πρόβλημά μας που να τους εξυπηρετεί. Κάθε τι που σφύριζε α' αυτούς έρχεται σε άκρα αντίθεση με τα συμφέροντά μας. Καμιά επέμβαση δεν πρέπει να επιτρέψουμε ούτε στο ΝΑΤΟ ούτε στην ΕΟΚ. Μακριά από το ΝΑΤΟ, μακριά από την ΕΟΚ.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Τους συμμάχους μας δεν θα τους βρούμε στο ΝΑΤΟ ούτε στο Κογκρέσο των ΗΠΑ.

Σύμμαχοί μας είναι τα αντιιμπεριαλιστικά κινήματα, η εργατική τάξη των δυτικών καπιταλιστικών χωρών, και όλες οι δυνάμεις που έχουν συμφέροντα που αντιστρατεύονται τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Πρέπει να αναπτύξουμε σχέσεις με τις δυνάμεις αυτές, και να συντονίσουμε τον κοινό αγώνα μας.

Οι εκλογές τέλειωσαν...

Τα προβλήματα παραμένουν...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥΣ ΤΩΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πιστεύει πως οι εκλογές δεν λύνουν τα βασικά προβλήματα των εργαζομένων ούτε θα λύσουν το εθνικό πρόβλημα. Τα αποτελέσματα όμως των σημερινών εκλογών μας δίνουν τις προϋποθέσεις να αρχίσουμε τον αγώνα που θα φέρει λευτεριά στον τόπο και θα λύσει τα βασικά προβλήματα των εργαζομένων.

ΓΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ

- Για μια Κύπρο πραγματικά λευτερή δίχως ένα ξένο στρατιώτη ή εγκαταστάσεις, για να γυρίσουν όλοι οι πρόσφυγες — Έλληνες και Τούρκοι, — στα σπίτια τους, για να μπορούν όλοι οι κάτοικοι της Κύπρου να ζούν ειρηνικά μεταξύ τους για να γίνουν οι Κύπριοι εργαζόμενοι άφροντες στον τόπο τους. Για να το πετύχουμε αγωνιζόμαστε για να δημιουργηθεί λαϊκή πολιτοφυλακή, να συνδέσουμε τον αγώνα μας με τα αντιιμπεριαλιστικά κινήματα την εργατική τάξη της Ευρώπης και να μεθοδεύσουμε τον αγώνα μέχρι τη τελική νίκη. Πολεμούμε κάθε λύση που στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα του λαού.
- Για το συμφέροντα του εργαζόμενου λαού και της νεολαίας.

Ενάντια στην ανεργία, στους χαμηλούς μισθούς, στις κακές συνθήκες δουλειάς.

Υποστηρίζουμε κάθε εργατικό αγώνα και προσπαθούμε να οδηγήσουμε την εργατική τάξη και την νεολαία σε νέες κατακτήσεις.

Αν πιστεύεται ότι χρειάζεται αγώνα έλατε να αγωνιστείτε μαζί μας. Συμπληρώστε το απόκομμα και στείλετέ το στη διεύθυνση για να σας δώσουμε περισσότερες πληροφορίες.

Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23,
Λευκωσία.

Όνομα.....
Διεύθυνση.....
Επάγγελμα / Συντεχνία.....

“Ηδη θρυσκόμαστε στον τρίτο χρόνο από την εισβολή. Και ένα τεραστίο πρόβλημα δεν έχει ακόμα λυθεί. Το πρόβλημα της στέγης. Χιλιάδες άτομα, πρόσφυγες και μη ζούν κάτω από άθλιες συνθήκες ενώ μια μικρή μερίδα ζει σε σύγχρονα παλάτια.

Το πρόβλημα της στέγης δεν είναι σημερινό. Ήπιρχε πάντοτε. Σήμερα όμως έχει γίνει πολύ οξύ.

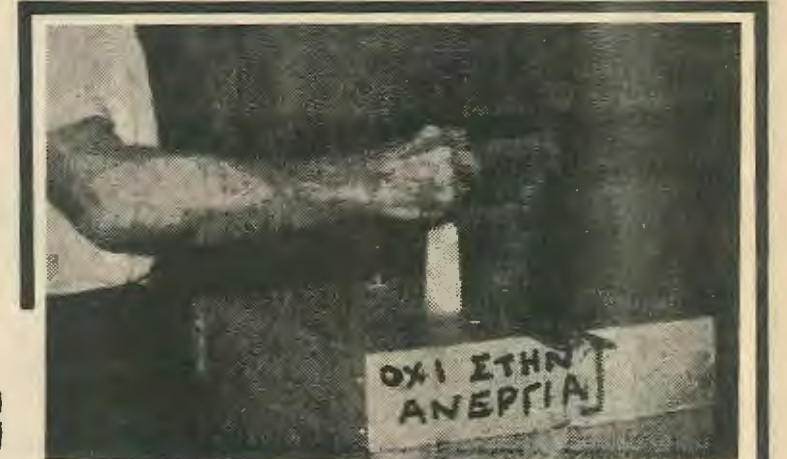
Η αιτία του θρυσκου στο ότι μια μερίδα του πληθυσμού έχει στα χέρια της

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ

φίας αυτής είναι το κέρδος και με βάση αυτό καθορίζουν το αν θα κτίσουν και πόσο θα το νοικιάσουν. Σήμερα με την εξύττητα που έχει πάρει το στεγαστικό το κέρδη της μιοιφφρίας αυτής έχουν φτάσει στα όριά. Οι τιμές νοικιάσεως έχουν διπλασιαστεί

και απομακρύν το μεγαλύτερο ποσοστό του μισθού. Η εθνικοποίηση των μεγάλων εκτάσεων γης, ο έλεγχος των ενοικίων και η εφαρμογή από το κράτος σχεδίου για την στέγαση είναι ο μόνος τρόπος για να λυθεί το πρόβλημα.

Τα μέσα για να το λύσουμε υπάρχουν. Το τι επιποδίζει τη λύση του είναι οτι μια μικρή μιοιφφρία το εμπειταλλεται. Έχουμε υπομιοιφφρία αυτής έχουν φτάσει στα όριά. Οι τιμές νοικιάσεως έχουν διπλασιαστεί και απομακρύν το μεγαλύτερο ποσοστό του μισθού.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ.

— Κρατικοποίηση των βατικών τομέων της οικονομίας (πράξεις ασφαλείας ε-ζαγωγικού — εισαγωγικό εμπόρεο — μεταλλεία πετρελαιοειδή)

— Όχι απόλυσεις. Αν δεν υπάρχει δουλειά να λιγοστεύουν οι θρες εργασίας αλλά ο μισθός να μείνει σταθερός.

— Να ανοίξουν δουλειές παραγωγικές και που έχει ανάγκη ο τόπος, από το κράτος.

— Να δοθεί η εκκλησιαστική και κρατική γη σε γεωργικούς συνεταιρισμούς.

— Το πρόβλημα της ανεργίας δεν αφορά μόνο τους άνεργους. Σήμερα από αβρομιας δεν αφορά μόνο τους άνεργους. Σήμερα από αβρομιας δεν αφορά μόνο τους άνεργους. Σήμερα από αβρομιας δεν αφορά μόνο τους άνεργους.

δέρνηση ένα οικονομικό σχέδιο που μεταξύ άλλων είχε σκοπό να εξαλείψει την ανεργία. Κάθε άλλο παρά έχει πετύχει να λύσει το πρόβλημα. Τέτοια σχέδια και προγράμματα θα ξαναπαρουν. Το πρόβλημα όμως θα παραμείνει. Γιατί η ανεργία δεν λύνεται με ημίμετρα. Δεν λύνεται αν δεν αρχίσουμε να κέρδη.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

MINIMUM & MAXIMUM ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Στην Κύπρο σήμερα ένα μικρό ποσοστό του πληθυσμού που δεν υπερβαίνει το 20% έχει μερίδιο στο εθνικό εισόδημα πάνω από 70%. Ένω για την πλειοψηφία του πληθυσμού (80%) αναλογεί μόνο γύρω στο 25%. Δηλαδή με άλλα λόγια τα μεγαλύτερα μέρη του πλούτου που καθημερινά παράγουμε όλοι μας περνά στα χέρια της μιοιφφρίας των Κυπρίων που έχουν στα χέρια τους τις εταιρείες τις μεγάλες εκτάσεις γης και τα εργοστάσια.

- Σε πολλές επιχειρήσεις οι εργάτες έχουν χάσει πολλά από τα βασικά τους ωφέληματα.
- Σε ώριμους τομείς οι εργάτες δεν δουλεύουν κανονικά εβδομάδα (30 θρες για παράδειγμα) με αποτέλεσμα το χαμηλόμιστο στον μισθό.

Όσον αφορά τους επιχειρηματίες:

- Όρισμένοι τομείς — ειδικά εξαγωγικοί — πραγματοποιούν τεράστια κέρδη λόγω των χαμηλών μισθών και των εγγυώσεων που τους προσφέρει η κυβέρνηση.
- Με τον θεσμό των πληγειών εταιρειών καρπούνται το μέρος του μισθού που αποκόπτεται για τις ανάγκες των προσφύγων. Αυτό τους δημιουργεί ένα επιπρόσθετο κέρδος και επιπλέον τους εξαιρεί από το να εισφέρουν στο ταμείο για τους πρόσφυγες.
- Μετά την εισβολή οι μισθοί έχουν πέσει μέχρι το 1/2 των μισθών του 1974.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι περισσότερες από τις μεγάλες εταιρείες έχουν ανακχυθεί πληγείτες.

Σύμφωνα με δηλώσεις ώρισμένων εργοστασιολών το ποσοστό κέρδους σήμερα είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από εκείνο του 1974.

Ένω όμως τα κέρδη των επιχειρηματιών είναι φηλά, ένω οι τιμές, τα νοίκια, τα μεταφορικά αυξάνονται συνεχώς οι μισθοί διατηρούνται ακανθάλωδως χαμηλοί.

Πρέπει να δοθεί τέρμα στην ακανθάλωδικη αυτή κατάσταση. Είναι αδιανόστο ολόκληρη οικογένεια να περνά με 10 λίρες την εβδομάδα όταν υπάρχουν άτομα που κερδίζουν χιλιάδες.

Είναι πρωταρχική ανάγκη. Αμεση επιστροφή στα επίπεδα του 1974. Όλα τα ωφέληματα που εγκαταλείφθηκαν να εφαρμοστούν και πάλι. Ο θεσμός των πληγειών εταιρειών να πετα-

χτεί στο καλάθι των άχρηστων. Όσες εταιρείες δεν μπορούν να δουλέψουν να αναληφθούν από το κράτος.

- Να καθοριστεί μίνιμουμ και μέξιμουμ εισοδήματος με βάση το σημερινό κόστος ζωής και να αλλάξει σύμφωνα με τις ανάγκες της ζωής.

Τα αιτήματα αυτά δεν θα πραγματοποιηθούν ούτε από εδπλαχγία των επιχειρηματιών ούτε αν έμεις περιμένουμε άδραναίς να τα κάμουν άλλοι. Θα πραγματοποιηθούν μόνο αν έμεις αγωνιστούμε για να υποχρεώσουμε τους επιχειρηματίες και την κυβέρνηση να τα παραχωρήσουν.

Θα πραγματοποιηθούν μόνο αν η εργατική τάξη αγωνιστεί ενωμένη και με βάση τα συμφέροντά της

Αναδρομή στην ιστορία του εργατικού κινήματος

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ,

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ,

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΠΕΡΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Δημοσιεύουμε από σήμερα μία σειρά άρθρων γύρω από την ιστορία του εργατικού κινήματος και της σοσιαλιστικής σκέψης. Ένα τόσο πλατύ θέμα που κατ' ανάγκη αγκαλιάζει ένα σωρό ιδεολογικούς διαξιφισμούς, διαφωνίες και αμφισβητήσεις που επηρεάζουν τη σημερινή κατάσταση του παγκόσμιου κινήματος δεν μπορεί βέβαια να καλυφθεί εύκολα. Οι παραλήψεις θα θεωρηθούν σκόπιμες, ή έμφαση στο ένα ή το άλλο μεροληπτική, οι κρίσεις ύποπτες. Παρ' όλα αυτά, θα κάμουμε τη γενναία προσπάθεια να δώσουμε στο άγνωστο κοινό — σοσιαλιστικής έκφρασης μια πληροφόρηση γύρω από την ιστορία του εργατικού κινήματος έστω κι αν θεωρηθούμε μεροληπτικοί. Πιστεύουμε πως, ειδικά στον τόπο μας που η άριστη σκέψη είναι πρωτόγονη ή ανύπαρκτη — για λόγους που δεν θα σταθούμε να αναλύσουμε τώρα — μία δημοσίευση τέτοιων άρθρων θα βοηθήσει πρώτα στην πληροφόρηση του κοινού και δεύτερο στην υποδαύιση μιας συζήτησης πάνω στην πορεία του κινήματος και των διαφόρων ιδεολογικών ρευμάτων.

Για το αυτό τονίζουμε πως κάθε εισήγηση, άπορία, σχόλιο, άπορία, σχόλιο, επίκριση πάνω στα θέματα τα οποία θα τίθενται είναι ευπρόσδεκτη από τη σοσιαλιστική έκφραση και θα δημοσιεύεται μαζί με τη δική μας απάντηση.

Η Βιομηχανοποίηση στην Αγγλία που άρχισε περί τα μέσα του 18ου αιώνα γνωστή με τον όρο Βιομηχανική επανάσταση, μεταμόρφωσε τις παλιές σχέσεις παραγωγής καθώς και τη ζωή των ανθρώπων. Οι μικροπαραγωγοί, οι τεχνίτες, οι μικροεργαζόμενοι αγρότες εξαφανίστηκαν από το προσκήνιο της οικονομικής ζωής, ενώ τεράστιες βιομηχανικές μονάδες άρχισαν να δημιουργούνται. Αποτέλεσμα τούτης της ιστορικής διαδικασίας ήταν η εμφάνιση του προλεταριάτου, της τάξης δηλαδή των ανθρώπων που στερούνταν των μέσων παραγωγής και ήταν υποχρεωμένοι να ζούν από την εργασία τους.

Το επίσημο δόγμα της εποχής βασίζονταν στο γεγονός πως όλοκληρη αυτή η διαδικασία ή μάλλον τα αποτελέσματά της — η φτώχεια, οι τρώγλες, οι πολλές ώρες δουλειάς, η εξαφάνιση του ανεξάρτητου τεχνίτη, η εκμετάλλευση των γυναικών και των παιδιών σαν φτηνής εργατικής δύναμης — ολόκληρη δηλαδή η δυστυχία που βρήκε τον πληθυσμό της Αγγλίας τον 18ο αιώνα με την εμφάνιση της βιομηχανοποίησης, δεν ήταν αποτέλεσμα καμιάς συνειδητής προσπάθειας από κανένα, αλλά συνέπεια των «νόμων» της οικονομίας, που κανένας δεν μπορούσε να εμποδίσει.

Έτσι διάφοροι φιλόδοξοι, πολιτικοί, άριστοκράτες, κληρικοί έβλεπαν το τι συνέβη σαν περίπου μία θεομηνία που όπωσδήποτε δεν μπορούσε να αποφευχθεί. Τούτη η πίστη στους νόμους της αγοράς μεταμορφώ-

θηκε μετά σε ιδεολογία από διάφορους άστοχους θεωρητικούς, που παρέσχον στο σύστημα τη θεωρητική και φιλοσοφική δικαιολόγηση. Οι βασικές αρχές που συνθέτουν το ιδεολογικό ρεύμα του φιλελευθερισμού, όπως είναι γνωστό ή της «άστικης ιδεολογίας», όπως την ονόμασαν οι σοσιαλιστές είναι οι ακόλουθες:

Πρώτο, οι νόμοι της ελεύθερης οικονομίας ισχύουν αντικειμενικά, οτιδήποτε κι αν είναι οι συνέπειες, και συνεπώς η λειτουργία της οικονομίας, δεν μπορεί να κριθεί από το κατά πόσο εξυπηρετεί κοινωνικούς ή ήθικους σκοπούς. Δεύτερο, ο μηχανισμός της οικονομίας, αν το κράτος φροντίζει να μη επεμβαίνει, αυτόματα θα κάμει κάποτε τον καθένα πλουσιότερο και ευτυχέστερο. Τρίτο, το άτομικό συμφέρον του καθενός είναι η καλύτερη έγυση για την ύψαση του γενικού συμφέροντος, που θα επιτευχθεί λόγω ακριβώς του μηχανισμού της συναγωνιστικής οικονομίας. Η ύπαρξη, δηλαδή, συγκρουόμενων συμφερόντων οδηγεί στην αρμονική λειτουργία της κοινωνίας και στην επιτυχία του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος για όλους τους πολίτες. Αυτές ήταν λοιπόν, με λίγα λόγια, οι αρχές του φιλελευθερισμού.

Η υπόσχεση των φιλελευθέρων άστων προς τις πλατειές μάζες του λαού, ότι η νέα κοινωνία που διαδεχόταν τη φεουδαρχία και ισότητα σ' όλους τους πολίτες έγινε πολιτικό σύνθημα και έπαιξε σημαντικό ρόλο στην περίοδο της μεγάλης Γαλλικής Επανάστασης, τότε που η άστική τάξη κινητοποιώ-

τας τους δυσारेστημένους αγρότες και το μικρό άκόμα σε αριθμό προλεταριάτο, κατάφερε να συντρίψει την φεουδαρχία και να εγκαταστήσει τη δική της τάξη πραγμάτων. Η Γαλλική Επανάσταση του 1789 για πολλούς λόγους είχε σημαντική επίδραση πάνω στο εργατικό κίνημα και την εξέλιξη της σοσιαλιστικής σκέψης.

Πρώτα — πρώτα έδωσε στις μάζες ανεχτήμητη επαναστατική εμπειρία και κατέβασε την πολιτική από τα παρασκήνια των παλατιών στο πεζοδόριο. Δεύτερο, μέσα από το δημοκρατικό κίνημα ξεπετάχτηκαν νέες ιδέες και νέοι προβληματισμοί, που αποτέλεσαν το σπέρμα για την εξέλιξη της σοσιαλιστικής σκέψης. Τρίτο, η γαλλική επανάσταση αποτέλεσε πρότυπο άστικης επανάστασης και αντικείμενο πολλής μελέτης από τους άριστους διανοητές και σαφώς υποβοήθησε στη σύλληψη και σχηματισμό της μαρξιστικής θεωρίας και μεθόδου.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ

Ο κομμουνισμός σαν ισότητα ανάμεσα στους πολίτες ξεπετάχτηκε από την άκραία πτώση του Δημοκρατικού κινήματος στη Γαλλία. Έδώ, βέβαια, μπαίνει μπροστά μας ένα παράδοξο. Δεν ήταν πια λογικό να περιμένουμε την εμφάνιση μιας τέτοιας ιδέας, που άργότερα εξελίχτηκε στο να σημειώνει το πάρισμο της εξουσίας από το προλεταριάτο,

να γίνει πρώτα στην Βρετανία, όπου η βιομηχανική επανάσταση είχε κιάλας δημιουργήσει ένα ισχυρό προλεταριάτο; Όσο κι αν φαίνεται παράξενο ο λόγος ήταν ακριβώς τούτος: Στην Αγγλία η άστική τάξη φοβόταν την έννοια της ισότητας και της παροχής του δικαιώματος της ψήφου σ' ολόκληρο τον πληθυσμό, γιατί τούτο θα σήμαινε — ή έτσι τουλάχιστο πιστευόταν — πως το πολυάριθμο προλεταριάτο (με την εξαφάνιση των αγροτών και των μικροεργαζομένων παραγωγών — τεχνιτών) θα έπαιρνε στα χέρια του την εξουσία. Αντίθετα, στη Γαλλία τέτοιος κίνδυνος ήταν ανύπαρκτος, γιατί η ανερχόμενη άστική τάξη μπορούσε κάλλιστα να υπολογίζει στην υποστήριξη των πολυάριθμων αγροτών, που έπιθυμία τους ήταν η διανομή των φέουδων σ' αυτούς. Αυτή η διαφορά έπίτρεψε άλλωστε και το πείραμα των Ιακωβίνων στα λίγα χρόνια του ακολούθησαν τη Γαλλική Επανάσταση καθώς και την διάχυτη έπιρροή της πολιτικής θεωρίας του Ρουσσώ, που πίστευε ότι ένα κοινωνικό συμβόλαιο θα μπορούσε να δημιουργήσει το όρθολογιστικό κράτος που η εξουσία του θα απέρρεε και θα εξαρτιόταν από τη θέληση του λαού. Τούτο φαινόταν λογικό σε ανθρώπους σαν το Ροβεσπιέρο, έφ' όσον η κοινωνία ήταν τέτοια που το μεγαλύτερο μέρος του λαού είχε κοινά συμφέροντα. Μετά τη πτώση του Ναπολέοντα το 1815 η γαλλική άστική τάξη άρχισε κι αυτή να ένστερνίζεται την ιδεολογία του άγγλικού φιλελευθερισμού, όταν πια έγιναν φανεροί οι ταξικοί ανταγωνισμοί μεταξύ των κεφαλαιοκρατών και του προλεταριάτου. Τούτο ξεκαθαρίζει άκόμα καλύτερα μετά το 1830 όταν δηλαδή οι φιλελευθεροί παίρνουν στα χέρια τους την εξουσία. Όταν πια έγινε αντίληπτό πως ο καπιταλισμός προϋποθέτει την εξαφάνιση του ανεξάρτητου τεχνίτη και την μετατροπή του σε εργάτη, έγινε φα-

νερό ότι η δημοκρατία των Ιακωβίνων δεν μπορούσε να ισχύσει, ούτε και η δημοκρατία του Ρουσσώ, γιατί αυτές οι παραδοσιακές μορφές σύλληψης της δημοκρατίας έβλεπανε την χωρίς όριο συσσώρευση του πλούτου σαν εμπόδιο στην ισότητα.

Μετά απ' αυτή την κάπως μεγάλη παρένθεση γίνεται φανερό γιατί τέτοιες έμβρυονικές ιδέες για τον κομμουνισμό που σήμαινε, ισότητα σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής εμφανίζονται στη Γαλλία, στην άκραία πτέρυγα των δημοκρατικών. Οι πατέρες αυτής της πίστης στη ριζοσπαστική ισότητα είναι οι Φρανσουά — Νοέλ Μπαμπέφ (1760—97) και ο Φίλιππο Μπουοναρόττι (1761—1837). Άλλά για τα διάφορα δόγματα της εποχής, που ο Μάρξ και ο Έγκελς ονόμασαν ούτοπικά θα μιλήσουμε στη συνέχεια. Προς το παρόν άς άρκεστούμε στο να δούμε τι σήμαιναν όρισμένοι όροι εκείνη την εποχή.

«ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ» ΚΑΙ «ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ»

Ο κομμουνισμός της εποχής αναφέρεται σαν θεωρία και σαν επαναστατικό κίνημα από τη Γαλλική εμπειρία στη δεκαετία του 1790. Ο σοσιαλισμός σ' αυτό το στάδιο ήταν μία άόριστη κριτική της νέας οικονομικής τάξης πραγμάτων. Τό τι ξεχώριζε το ένα από το άλλο ήταν η ριζοσπαστική πίστη του πρώτου στην ισότητα και ίσως ο προλεταριακός του χαρακτήρας. Όταν ο όρος «σοσιαλισμός» άρχισε να χρησιμοποιείται πιαστικά στην Αγγλία και στη Γαλλία περί το 1830, ήταν φανερό πως αποτελούσε κριτική του φιλελευθερισμού, ειδικά σαν οικονομικής θεωρίας. Τις αρχές της περιγράψαμε πια πάνω. Ο «κομμουνισμός» που αμφισβητούσε και άρνούσαν τους νεοεμφανισθέντες θεσμούς, είχε σαν συνέπεια την έπιστροφή σε μια

ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΣΒΕΛΤΑ

Η μορφή της στήλης αλλάζει γιατί η συντακτική επιτροπή αποφάσισε ότι έγινε ή πιθανό να γίνει αναγή. (Μιλούμε για το πρώην ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ). Έτσι αποφασίστηκε να αντιμετωπισθεί ή να προληφθεί το κακό, γιατί στο κάτω — κάτω οι αναγνώστες της σοσιαλιστικής έκφρασης δεν πρέπει να πλητουν. Γι' αυτό αντί για ένα κείμενο κάθε φορά θα χονουμε περισσότερα αλλά μικρά. Έτσι θα υπάρχει ποικιλία. Κι άς μη ξεχνούμε ότι κάθε που γίνεται «κατεστημένο» πρέπει να αλλάξει, κι αν είναι δυνατό να αλλάξει επαναστατικά και ριζικά...

Η ΒΟΥΛΗ «ΜΑΣ»

Άκόμα κι η βουλή «μας» έχει αλλάξει. Δηλαδή έγιναν εκλογές. Έτσι δίνεται πια τέλος στην πολιτική της «αυτοανανέωσης». Οι έτήσιες παραστάσεις ζωής που δίνονταν στο παρελθόν τέλειωσαν. Ζήτω λοιπόν οι βουλευτικές... Κι εύχομε στη νέα βουλή να τα έκατοστήσει!!

ΟΙ ΑΠΙΣΤΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ

Δεν συνηθίζω να εκκλησιάζομαι, όμως είχα την τύχη να παρακολουθήσω πριν λίγο καιρό τη λειτουργία στην εκκλησία της ένορίας μου. Σε κάποιο στάδιο, στο τέλος περίπου της λειτουργίας, άκουσα τον παπα να βγάδι λόγο και να καλεί το ποιμνίο του (στη δημοτική το κοπάδι του) να κρατηθεί μακριά από τον

κομμουνισμό και να συσπειρωθεί γύρω από την πίστη της Όρθοδοξίας.

Δηλαδή, με λίγα λόγια έπιτέθηκε ενάντια στα κόμματα της άριστερής. Ήθελα να σηκώσω το χέρι μου και να τον ρωτήσω ποιο κόμμα θαπρεπε να ψηφίσουν οι πιστοί στις εκλογές. Τελικά συνειδητοποίησα ότι θα ήμουν «έκτός διαδικασίας», γιατί οι έρωτήσεις δεν έπιτρέπονται στο ναό και δεν τόκανα. Όμως ρώτησα τον καντηναλάφη που στεκόταν δίπλα μου.

— Δεν άσχολούμαστε με την πολιτική εδώ πέρα, μου απάντησε θυμωμένος.

ΤΟ ΣΙΣΜΙΚ

Ξαναβγήκε μαθαίνουμε το Σίσμικ για να ξανακάνει σειсмоγραφικές έρευνες στο Αιγαίο. Η Ελλάδα υπέβαλε διαμαρτυρία στα Ηνωμένα Έθνη. Γιατί όμως η Έλληνική κυβέρνηση δεν προσπαθεί να πείσει τον Δυτικό Παράγοντα να επέμβει; Όπως τον έπεισε η Δεξιά της Κύπρου για τους άγνωσμένους, το Βαρώσι, τη Μόρφου, την κατοχή, τους πρόσφυγες; Η τουλάχιστο όπως κατάφερε ο Δυτικός Παράγων να πείσει τη Κυπριακή Κυβέρνηση και το ΡΙΚ για το «Τραγούδι του Λεύτερου»;

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Του ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

(Από την 6ην σελίδα)

Μετά το πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή ο τόπος βρίσκεται σε μία μεταβατική περίοδο που ή θα οργανωθεί και θα μεθοδεύσει αγώνα για την εθνική του άπελευθέρωση, ή θα υποκύψει στους έκβιασμούς και θα οδηγηθεί στην πλήρη ύποταγή του και την εθνική του ταπείνωση.

Σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο που η προδοσία μας κληροδότησε 200 χιλιάδες πρόσφυγες, 3-4 χιλιάδες άγνοοι, 10 χιλιάδες νεκρούς και μισή Κύπρο κατακτημένη, άλλοι βοηθούν αυτό το λαό με τη σωστή διαφώτιση να κατανοήσει το πρόβλημά του, και άλλοι του μιλούν για «χαμένες ευκαιρίες» και προσπαθούν να τον πείσουν πως θάπρεπε να τελειώσαμε επί τέλους με το σχέδιο Γκιουνές που προνοούσε την μισή Κύπρο να την ξεπουλήσουμε.

Η τέχνη σε τέτοιες στιγμές, κι' αυτό τονίσαμε πολλές φορές απ' αυτή τη στήλη, έχει μεγάλη αποστολή. Χρέος της είναι να μπάζει τα προβλήματα του λαού στην ρωτοπορία και να χαράζει:

μονοπάτια, να φωτίσει καινούργιους δρόμους και να οδηγήσει αυτό το λαό να λυτρωθεί, να ξεπεράσει τα προβλήματα του, να δικαιωθεί.

Ένας μεγάλος παράγοντας και ίσως ο πιο σπουδαίος στην προκειμένη περίπτωση είναι τα μέσα μαζικής επικοινωνίας — ιδιαίτερα δε ή τηλεόραση. Ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει ή «μικρή θόνη» στην προβολή των προβλημάτων του λαού και στη διαφώτισή του είναι τεράστιος. Έχει την ικανότητα να επικοινωνεί άμεσα, να διεισδύει, να είναι επίκαιρη κι' άκρια να επηρεάζει αποτελεσματικά, χάρη στον τρόπο λειτουργίας, χάρη στην ευκαιρία που έχει ο κάθε ένας να έχει τέτοιο «μικρό κουτί» στο σπίτι του. Με ένα απλό πάτημα ενός κουμ-

πιού μπορείς να έχεις μπροστά σου ειδήσεις, ταινίες, πληροφόρηση — ρεπορτάζ — μελέτες, ψυχαγωγία κ.λ.π.

Εμείς δεν θα εξετάσουμε την προπραξικοπηματική περίοδο, που ήταν ουσιαστικά μία αντιγραφή των πάντων από τη δικτατορική Αθήνα. π.χ. «Άγνωστος Πόλεμος», «Παράξενος Ταξιδιώτης», «Ελληνικά Επίκαιρα» που διχωναν τα κατορθώματα του Πατακού και Παπαδόπουλου κ.λ.π. που βασικά σκόπευε να φέρει το ίδιο σκοτάδι και στην Κύπρο, με το να καταστήσει τον Κυπριακό λαό ανίκανο να αντιδράσει, ανίκανο να προβληματιστεί και να προανατολιστεί προς μία πιο αγωνιστική στάση μπροστά στους κινδύνους που έπεσώρευσε ή δικτατορία στην Ελλάδα και σαν συνέχεια του σχεδίου ήταν και ή Κύπρος.

Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να δούμε την περίοδο μετά το πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή, στιγμή με στιγμή, και την προσφορά

της Κυπριακής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης στον αγώνα αυτού του λαού για επιβίωση και εθνική άπελευθέρωση.

Ουσιαστικά τίποτε δεν άλλαξε. Το γεγονός ότι άνοιχτά και άπροκάλυπτα ή Αμερικάνικη Πρεσβεία της Λευκωσίας επενέβη και επέβαλε την άπαγόρευση ενός τραγουδιού του Κυπριακού λαού, που τραγουδιέται καθημερινά από χιλιάδες στόματα, είναι όχι μόνο άνησυχητικό σημάδι αλλά και δείγμα το πόσο εύάλωτο και ύποταγμένο είναι το Κυπριακό Ραδιόφωνο και Τηλεόραση στους εκπρόσωπους των Αμερικάνικων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Αλλά διερωτούμαστε τούτη ή διαφθορά είναι περιορισμένη μέσα στο Ρ.Ι.Κ. ή είναι ή επέκταση της όλης διαφθοράς που επικρατεί στην κρατική μηχανή;

Παίρνουμε το ραδιοπρόγραμμα του Ρ.Ι.Κ. και παραθέτουμε άκριτως τα προγράμματα που μεταδίδει ή Κυπριακή Τηλεόραση.

πρωτόγυνη ή ούτοπική έν πάσει περιπτώσει «φυσική» μορφή ισότητας. Οι σοσιαλιστές αντίθετα δεν άρνούσαν τη χρησιμότητά της νέας τεχνολογίας και της διομηχανικής επανάστασης αλλά άπόρριπταν τη συγκεκριμένη ιστορική μορφή που πήρε. Πολλοί σοσιαλιστές, σε μεταγενέστερη εποχή, ίσως συμφωνούν ότι ή τροπή των πραγμάτων και τα δεινά που δημιούργησε για τον πληθυσμό ή εμφάνιση του καπιταλισμού στην Αγγλία ήταν άναπόφευχτα, γιατί ή μόνη τάξη που είχε συμφέρον να προάγει τη νέα τεχνολογία ήταν οι νέοι κεφαλαιοκράτες. Όμως οι άνθρωποι που ζούσαν την εποχή και είχαν άμεση εμπειρία της συμφοράς, δεν μπορούσαν να θεωρήσουν το τι συνέβαινε σαν άναπόφευκτο. Σιγά — σιγά άρχισαν να κάμνουν τη διάκριση μεταξύ της νέας τεχνολογίας και του καπιταλισμού δεχόμενοι την πρώτη και άπορρίπτοντας τον δεύτερο. Αυτή ή διάκριση επέτρεψε σε ανθρώπους όπως ο Ρόμπερτ Όουεν στη Αγγλία και Σαιν — Σιμόν στη Γαλλία να απαιτήσουν τη τοποθέτηση της τεχνολογίας στην ύπηρεσία του γενικού συμφέροντος.

Στο επόμενο: Το έργοτικό κίνημα και οι ούτοπικοί σοσιαλιστές.

«Αυτοκρατορικό Βάλς»

(Παραγωγή 1947)

Πρωταγωνιστούν: Μπίγκ Κρόσμπυ, Τζόαν Φονταίν, Ρόλαντ Κάλβερ, Λούσιλ Ουάτσον και Ρίτσαρντ Χάυντν. Σκηνοθεσία: Μπίλλυ Ουάιλτερ.

Τζόαν Φονταίν — Μπίγκ Κρόσμπυ.

Ένας Άμερικανός φθάνει στο παλάτι του αυτοκράτορα Φραγκίσκου Ίωσήφ για να πωλήσει μια νέα εφεύρεση που ονομάζεται φωνόγραφος. Οι φρουροί όμως τον διώχνουν γιατί νομίζουν ότι είναι δολοφόνος. Οι προσπάθειές του να συναντήσει τον αυτοκράτορα αποδίδουν άπονη.

ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΡΝΑΚΙ ΜΕ ΤΑ ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ (ΤΑΒΑΣ)

ΥΛΙΚΑ:

- 1 κομμάτι σπάλα ή νεφραριά
- κρεμμύδια
- τομάτες κόκκινες
- τοματοπελτέ
- λάδι
- αλάτι
- πιπερι
- δάφνη
- άρτισα

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Κοκκινίζουμε το κρέας που θα έχουμε κόψει σε μικρά κομμάτια, κόβουμε και ρίχνουμε μέσα τα κρεμμύδια. Προσθέτουμε τις τομάτες ξεφλουδισμένες και ψιλοκομμένες, το τοματοπελτέ, τη δάφνη, άρτισα, αλάτι, πιπερι και λίγο νερό. Τα βάζουμε σε ταψί και τα ψήνουμε στο φούρνο.

ΑΡΝΑΚΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Είναι τόσο οικονομικό
Μαγειρεύεται με χίλιους δυο τρόπους.
Γραφέτε εις το:
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ για το
ΑΡΝΑΚΙ για περισσότερες συνταγές.

Την ώρα που στο «Αυτοκρατορικό Βάλς», «Ένας Άμερικανός φθάνει στο παλάτι του αυτοκράτορα Φραγκίσκου Ίωσήφ κ.λ.π.», οι προοδευτικές δυνάμεις στο Λίβανο πολεμούν για τη λευτεριά τους έναντι στην Άμερικανική συννομωσία για τη διάλυση και διχοτόμηση της πατρίδας τους. Και πεθαίνουν...

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ ΝΑ ΑΡΘΗ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ «ΛΕΥΤΕΡΟΥ»

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Την περασμένη εβδομάδα το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου (Ρ.Ι.Κ.) έκχρησε μία πράξη πρωτοφανή για τα Κυπριακά δεδομένα, απαγόρευσε τη μετάδοση του τραγουδιού του Λεύτερου, με τη δικαιολογία ότι «υποκινεί σε πράξεις βίας».

● Απαράδεκτη γιατί τη στιγμή που ο Κυπριακός λαός κα-

και Ευρωπαϊκού κινηματογράφου να απαγορεύονται τραγούδια που βοηθούν τον Κυπριακό λαό στον αγώνα του.

● Απαράδεκτη γιατί η απαγόρευση έγινε ύστερα από υπόδειξη της Πρεσβείας των Η. Π.Α. Ποιος αποφασίζει τι θα ακούμε. Έμεις ή οι Αμερικανοί;

Η απαγόρευση του τραγουδιού δεν είναι μια άπλη υπόθεση. Στρέφεται οφισιαστικά ενάντια στο δικαίωμά μας να ακούμε τα τραγούδια μας, να απολαμβάνουμε την κουλτούρα μας.

κινδύνου.

Επί πλέον η απαγόρευση αυτή έχει και πολιτική σημασία. Γιατί είναι η πρώτη προσπάθεια φίμωσης του λαού. Αν το παραμελήσουμε θα έχουμε συνέχεια.

Γι' αυτό το είναι καθήκον για όλους να καθίσταται η αντίδραση.

Καθήκον για τον καθένα που πιστεύει στη δημοκρατία, στη λευτεριά και στον αγώνα.

● Υπογράψτε τις διαμαρτυρίες που θα κυκλοφορήσουν σε λίγο και θα σταλούν στο Ρ.Ι.Κ. και στο Υπουργείο Έσωτερικών.

● Στείλτε γράμματα διαμαρτυρίας στο Ρ.Ι.Κ.

● Στείλτε γράμματα που θα ζητάται να ακούσετε το τραγούδι σε ένα πρόγραμμα του Ρ.Ι.Κ.

● Περάστε ψηφίσματα μέσα από μαζικές οργανώσεις (συντεχνίες, συλλόγους, σωματεία) που να καταδικάζουν την απαγόρευση.

● Ο κάθε ένας στο χώρο που βρίσκεται να φροντίσει ώστε η σημασία της απαγόρευσης να κατανοηθεί και από τον τελευταίο Κύπριο.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ
ΕΔΕΝ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ 3.9.76

ΟΧΙ ΣΤΑ ΘΕΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

λείται να διεξάγει μακροχρόνιο αγώνα επίβιωσης, γίνεται προσπάθεια να φιμωθεί η αγωνιστική του φωνή.

● Απαράδεκτη γιατί τέτοιες ενέργειες χρησιμοποιήθηκαν και χρησιμοποιούνται από καθεστώτα αντιδημοκρατικά. Πολύ κοντά μας είναι η εποχή που η χούντα των Αθηνών χρησιμοποίησε μέθοδο φίμωσης του Έλληνικού λαού.

● Απαράδεκτη τη στιγμή που προβάλλονται φίλμς του εκφυλισμένου Βορειοαμερικανικού

αγώνα. Αν δεν ανταποκριθούμε τώρα υπάρχει κίνδυνος να έχουμε και συνέχεια.

Αν αφήσουμε την Αμερικανική πρεσβεία να λογοκρίνει το Ρ.Ι.Κ. κινδυνεύουμε να φτάσουμε στο σημείο που θα ακούσουμε και θα βλέπουμε μόνο όσα κρίνει ο Αμερικανός πρεσβευτής εάν

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ
να υλοποιήσει τις προσδοκίες του λαού. Διαφορετικά ο αγώνας τίθεται μπροστά σε ουσιαστικούς κινδύνους.

Το 25% που κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν τα προγεφυρώματα δεν είναι δύσκολο να γίνει 30% και 40%, αν αυτή η Βουλή δεν υπακούσει στην θέληση του λαού.

ΕΕ άλλου δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι σε κάποιο στάδιο δεν θα φανεί, ότι κάποιες προγεφυρωματικές δυνάμεις που τοποθετήθηκαν στο ψυγείο για ένα διάστημα, διείδυσαν στην Βουλή, κάτω από την συγκάλυψη εκείνων που έχουν την εντύπωση ότι μπορούν να ελέγχουν τα πάντα και έτσι θεωρούν ότι είναι ακίνδυνο να υποκύπτουν σε κάποιες «μικρές» απαιτήσεις του ιμπεριαλισμού. Και δυστυχώς υπάρχουν τέτοιες ενδείξεις.

Η ΕΔΕΚ σωστά διακήρυξε πως «Αυτό που προέχει τώρα είναι η ενότη-

τα των ΜΑΖΩΝ στην διεξαγωγή ενός πραγματικού αγώνα για εθνική σωτηρία. Είναι η επαγρύπνηση για την διαφύλαξη αυτής της αγωνιστικής πορείας που προβλήθηκε καθολικά στον λαό...

Ας μην ξεχνούμε ότι ο αγώνας βρίσκεται μόνο στην αρχή του. Και μέσα στο καμίνι του αγώνα θα κριθή η ύψη όλων...

Η μετεκλογική διακήρυξη της ΕΔΕΚ τονίζει άκόμη ότι «Ο λαός θα πρέπει να παραμείνει η κύρια δύναμη ρύθμισης του χειρισμού του θέματός μας και της πορείας μας. Ούτε παρασκήνια ούτε ήγετο κρατία. Αυτό θάταν θανάσιμο σφάλμα.

Για την ΕΔΕΚ, όπως τόσες φορές διακηρύχθηκε η Βουλή είναι ένα απλό βήμα αγώνων. Οι εκπρόσωποι της ΕΔΕΚ μέσα στη Βουλή θα παραμείνουν οι ανένδοτοι φορείς της φωνής του λαού. Οι δοκιμασμένοι προαπιστές της όρθης εθνικής πορείας και της ριζικής κοινωνικής αναδιάρθρωσης

που υποβοηθά στην διεξαγωγή του αγώνα».

Όπως καθαρά φαίνεται από την διακήρυξη της ΕΔΕΚ, η πορεία της νέας Βουλής εξαρτάται βασικά από την αποτελεσματική επαγρύπνηση του λαού, την κινητοποίηση και τον αγώνα του.

Ο λαός δεν πρέπει να επιτρέψει παρεκκλίσεις. Με επικεφαλής τις δοκιμασμένες αγωνιστικές του δυνάμεις θα προχωρήσει ανυποχώρητος μέχρι στην ολοκλήρωσή του και η ολοκλήρωση δεν είναι άλλη παρά η δημιουργία μιας πραγματικά ανεξάρτητης Σοσιαλιστικής Κύπρου για Έλληνες και Τούρκους δίχως Ένοους στρατούς και Ένοους θάσεις.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.